

POVEȘTI CARE TE TRAG DE MÂNECĂ

Adriana Ștefan s-a născut la Vatra Dornei și și-a făcut studiile universitare la ASE București, iar studiile postuniversitare în Franța, la Université d'Orléans și la Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne. În ciuda parcursului profesional în domeniul financiar, pasiunea pentru scris, pe care o are din copilărie, nu a părăsit-o niciodată, așa că din 2017 s-a hotărât să și-o asume. Astfel, a frecventat atelierele de literatură pentru copii organizate de *Revista de povestiri*, a participat la proiectul colectiv www.noipovesti.ro coordonat de scriitoarea Adina Popescu, iar în 2020 și-a lansat propria platformă de povești pentru copii, www.dridriana.ro. Faptul că poveștile postate și-au câștigat în scurtă vreme cititorii a încurajat-o să facă pasul spre o carte care să-i poarte semnătura. În 2022, a publicat la Humanitas Junior volumul *Povești pe nerăsuflăte*, care s-a bucurat deja de două ediții.

ADRIANA ȘTEFAN

POVEȘTI CARE TE TRAG DE MÂNECĂ

ILUSTRAȚII DE
BIANCA BRATU

HUMANITAS
H
JUNIOR

La prețul de vânzare se adaugă 2%,
reprezentând valoarea timbrului literar.

Redactare: Ana Alfianu
Ilustrația copertei: Bianca Bratu
Tehnoredactare și copertă: Andreea Dobreci
Corectură: Iustina Croitoru

Tipărit la Livco Design

© HUMANITAS, 2024

ISBN 978-973-50-8486-8
Descrierea CIP este disponibilă
la Biblioteca Națională a României

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin email: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0723.684.194

POVESTE FĂRĂ ÎNCEPUT

- A fost odată ca niciodată...
- Stoop! Nu-mi place povestea asta!
- Dar nici n-am început-o.
- Nu contează, vreau alta!
- Cândva, demult, trăiau un moș și-o babă care...
- Nuuu... nici asta nu-mi place!
- Dar nici nu știi ce urma să zic.
- Ba da, știu... nu e bună povestea.
- Hm... să vedem... Era, pe vremuri, o prințesă care...
- Care s-a căsătorit cu un prinț. Gata. Următoarea!
- Cum?
- Următoarea poveste... te rog!
- Știi, când eram eu mică aveam ceva mai multă răbdare.

- Dar nu mai ești mică, așa că...
  - Așa că ce?
  - Povestea! Te rog!
  - Copiii din ziua de azi...
  - Țsta nu-i un început de poveste, mama.
  - Ai dreptate, nu este, dar ar putea fi.
  - Nu trișal!
  - Nu trișez, Ana, încerc să mă concentrez. Așadar...
  - Și nu mai căsca, te rog! Că mi se face și mie somn și nu vreau să dorm.
  - Bine, Ana, nu casc... uite, nu casc deloc! Pe Tărâmul Vrăjit trăia o vrăjitoare foarte rea și...
  - Știi bine că nu-mi plac vrăjitoarele rele!
  - Nu-i nimic, o facem noi să fie bună: Pe Tărâmul Vrăjit trăia o vrăjitoare bună și...
  - N-aș fi prea sigură că există vrăjitoare bune. Mai bine să spunem despre ele, încă de la început, că sunt zâne, ca să nu ne confuzăm.
  - Să nu ne ce?
  - Con-fu-zăm.
  - Eu nu cred că există verbul „a se confuza“, Ana, dragă.
  - Nu contează. Oricum, nu-mi place nici povestea asta.
  - Ia, mai bine, spune-mi tu una. Că eu m-am săturat să tot încerc!
  - Bine, mama. Fii atentă:
- În drumul ei spre casă, fetița s-a întâlnit cu un porc supărat. Pentru că nu avea curaj să-l întrebe de ce era supărat, fetița s-a gândit să-i dea o bomboană. Porcul a spus că nu, nu vrea nimic, nici dulce, nici sărat. Ca să-l înveselească puțin, fetița a făcut o piruetă. Ca prin minune, porcul a râs, s-a

ridicat pe picioarele din spate și a început să danseze în pași de balet. Când și-au spus la revedere, amândoi – și porcul, și fetița – erau fericiți. Sfârșit.

— ...

— Mama, dormi?

— Nu, nu dorm... mă gândesc.

— La ce?

— La poveste.

— Ți-a plăcut?

— Foarte mult, doar că...

— ...

— Știi, pare să fie o poveste fără început. Are doar sfârșit povestea ta.

— Normal. Nu degeaba se numește „Poveste fără început“. Dacă s-ar fi numit „Poveste fără sfârșit“, ar fi fost cu totul și cu totul altfel, știi bine.

— Aha, am înțeles. Să-mi mai spui povești, Ana.

— Sigur. Știu una care începe direct cu sfârșitul sfârșitului, vrei s-o auzi?

— Poate nu chiar acum, draga mea, că „mă confuzezi“ de tot. Mai bine mâine... te rooog!

În liniștea care să lăsă, cei doi greieri care admirau luna de pe pervazul ferestrei țârâiră:

— Ce bine c-au tăcut...

— În sfârșit! M-au zăpăcit cu palavrele lor.

— Oricum n-am înțeles mare lucru din povestea fără început, sau fără sfârșit, sau cum o fi fost ea...

— Și pe mine m-au plictisit de moarte scornelile lor. M-au dus însă cu gândul la spectacolul acela faimos de balet... știi tu, acela care a făcut vâlvă anul trecut în toată greierimea.

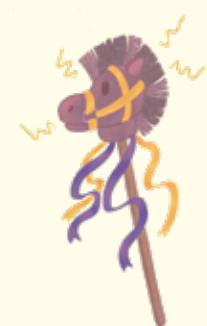
— Vorbești de spectacolul în care BalerinPorc era prim solist?

— Exact. Strașnic Balerin, strașnic Porc! Abia aștept să-l revăd în stagiunea viitoare.

Mama se foi, Ana zâmbi prin somn. Greierii începură să caște până le trosniră fălcile, apoi merșeră și ei la culcare.

CUPRINS

Poveste fără început	5
Zara și Muhaha	10
Vara și alte mărunțișuri	15
Un cal sună la ușă	22
Familia care a dispărut în frigider	29
Zece lei și șapte idei	34
Aventurile lui PE	41
Poveste cu câini și orhidee	48
Dragă cititorule	52
La judecătorie	56
Clarissele	61
Cărțițe și margarete	68
Marele vrăjitor picat din Lună	73
Noi unde mergem?	79
Surpriza	84
Întrebare fără răspuns	94
Scrisoare pentru Matei	99
În zori de zi	103
Și atunci părul a fost albastru	108
Aventură 13+	113
Probleme nu chiar atât de complicate	122